

Timpul în cuvintele Patriarhului României

La final de an bisericesc, vă propunem o reflecție asupra celui mai mare dar primit de om de la Dumnezeu: timpul. Am realizat o selecție de 20 citate din cuvintele și predicile transmise de-a lungul anilor de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

- „Calendarul Bisericii noastre este ecranul vieților sfințite în timp și intrate în eternitate, în viața veșnică”.
- „Viața omului pe pământ are sens deplin dacă este înțeleasă ca timp de pregătire spirituală a omului pentru a intra în iubirea și bucuria eternă a lui Dumnezeu”.
- „Biserica lui Hristos este spațiul de întâlnire a timpului cu veșnicia, după ce acestea s-au întâlnit mai întâi în Persoana Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut om și S-a născut în Betleem „la plinirea vremii”.
- „Sfințirea omului înseamnă folosirea timpului prezent ca timp de unire cu Dumnezeu Cel Sfânt, prin rugăciune, viață sfântă și fapte de milostenie”.
- „Domnul Iisus Hristos, ca Dumnezeu și om, trăiește deodată eternitatea și timpul, pentru a dăruia omului care trăiește în timp posibilitatea participării la viața veșnică”.
- „Suntem înclinați să inventăm uneori scuze că nu mai găsim timp de rugăciune, pentru spovedanie și împărtășanie deoarece suntem robiți de prea

multe griji. Atât de mult suntem legați de cele materiale și de programe de activitate suprasolicitante, întrucât nu mai găsim timpul necesar hranei duhovnicești pentru suflet”.

- „După cum pictura bisericii se acoperă în timp de fum, tot așa chipul lui Dumnezeu din om se întunecă din cauza păcatelor”.
- „Omul este chemat să trăiască timpul vieții sale ca pe un dar primit de la Dumnezeu care însă trebuie cultivat prin iubire față de El și față de semenii”.
- „Fiecare clipă care trece și omul n-a luat în ea decizia pentru realizarea sa în bine, este o clipă sau un timp pierdut”.
- „Biserica ne îndeamnă să privim cu încredere și speranță, dar și cu responsabilitate și gravitate, fiecare clipă a vieții prezente, prețuind-o ca pe o șansă divină a răscumpărării timpului pierdut în care n-am săvârșit nicio faptă bună sau ca timp al ridicării din păcat prin pocăință, dar mai ales ca timp de rodire și înmulțire a darurilor primite de la Dumnezeu”.
- „Este necesar să prețuim clipa ca fiind o chemare a ridicării noastre din păcate prin pocăință și ca șansă de rodire și valorificare a darurilor primite de la Dumnezeu, prin fapte bune săvârșite în timpul vieții pământești pentru a dobândi viața veșnică în Împărăția cerurilor”.
- „Timpul mântuirii înseamnă timpul comuniunii omului trecător cu Dumnezeu Cel veșnic”.
- „Timpul fiind modul de existență al creaturii, veșnicia este modul de existență a lui Dumnezeu-Creatorul”.
- „În Hristos, timpul oferă omului posibilitatea participării la viața veșnică. De aceea, fiecare clipă devine pentru om un moment favorabil mântuirii”.
- „În viața Bisericii, timpul mântuirii este trăit de omul credincios atât ca răscumpărare, prin pocăință, a timpului pierdut în păcat, cât și ca posibilitate de cultivare a talanților, ca pregătire pentru viața de comuniune veșnică în iubire cu Dumnezeu și cu semenii”.
- „În Biserică se realizează, de fapt, valorificarea maximă a timpului, ca sfințire a acestuia”.
- „Binele săvârșit în timp are valoare eternă”.
- „Biserica trăiește intens comuniunea dintre timp și veșnicie, fiind în istorie icoană sau arvună a vieții veșnice din Împărăția cerurilor”.
- „Timpul folosit în rugăciune, acasă sau la serviciu, în biserică sau în călătorie, nu este timp pierdut, ci timp înveșnicit, sfințit și aducător de bucurie”.
- „Sfânta Evanghelie ne arată că fiecare clipă a vieții creștinului poate fi un timp al mântuirii. Într-o clipă noi putem câștiga mântuirea prin pocăință, ca tâlharul de pe cruce care s-a pocăit (cf. Luca 23, 43), sau putem pierde mântuirea dacă moartea ne găsește nepregătiți duhovnicește, adică despărțiți de

Dumnezeu prin necredință și fapte rele”.

basilica.ro